

Η τέχνη και το θέμα της (Μαρία Λουπίδου)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Δεν είναι εύκολο να καταλάβουμε ένα έργο τέχνης αν δεν νιώσουμε το αίσθημα ικανοποίησης και θριάμβου που τυπώθηκε στο βλέμμα του καλλιτέχνη όταν κοίταξε το έργο του. Απομακρύνθηκε από το έργο τόσο όσο να μπορεί να απολαύσει τον κόπο του. Τα χέρια του δεν έφταναν να αγγίξουν πια την επιφάνεια και να προσθέσουν κάτι ακόμα, η να διορθώσουν κάτι άλλο. Είχε βρει την ισορροπία που θέλησε να πετύχει, απέδωσε τις φωτοσκιάσεις και μετέδωσε το συναίσθημα. Η ομορφιά της τέχνης πλημμύρισε την ψυχή του και ήξερε πως αυτό θα συμβεί με τους θεατές της τέχνης του που αφήνουν τα μάτια τους καθαρά από τα λέπια της ωραιοποίησης, των στερεοτύπων και των προκαταλήψεων.

Ο γέρων Συμεών ο τυφλός έζησε στο Άγιον Όρος, στα κρημνωδη Καυσοκαλύβια. Ο επίσκοπος Ροδοστόλου Χρυσοστομος Λαυρεώτης γράφει γι αυτόν: Καθόλου δεν

βαρυγκώμησε που είχε χάσει το φως των οφθαλμών του. Απ' εναντίας εξέλαβε το πάθημα ως θεία επίσκεψη και ειδική οικονομία, και αφού έβαλε νέα αρχή για τα αφορώντα την σωτηρία του έστρεψε το φρόνημα, τον νου και το όμμα της καρδιάς του στην ψυχής του τα ενδότερα, τα φωταυγή και ουρανοσήμαντα, και με την δύναμη της αδιαλείπτου προσευχής γνώρισε, χάριτι Θεού, της χαρμολύπης την ανεκτίμητη αξία, ώστε την βανανυσότητα της τυφλότητας που ήρθε, όχι απλώς εξισορρόπησε, αλλά υπερκέρασε η ηδύτης της προ γεύσεως των μελλόντων αγαθών. (Βιβλίο ωδή στα αμάραντα άνθη του Άθωνα)

Αυτή την ηδύτητα μεταδίδει το έργο του αγιογράφου κ. Ξενόπουλου, και η μονοχρωμία που επέλεξε για να αποδώσει την μορφή είναι που κάνει την ομορφιά των δακρύων του γέροντα Συμεών ακόμα μεγαλύτερη και την γλυκύτητα της μορφής του γλυκύτερη.

Ο άγνωστος αυτός γέροντας βρέθηκε εκτεθειμένος στα μάτια των πολλών σε ένα πεντάστερο ξενοδοχείο της Θεσσαλονίκης όπου πραγματοποιούνταν σεμινάριο αγιογραφίας. Εκατοντάδες άνθρωποι μπήκαν και βγήκαν, πέρασαν από μπροστά και στάθηκαν για μια στιγμή καθώς πραγματοποιούνταν στον ίδιο χώρο εξετάσεις για πολύ γνωστό πτυχίο ξένης γλώσσας. Κοιτώντας τα πρόσωπα των θεατών του έργου τέχνης μπορούσες εύκολα να δεις πως μαλάκωνε το βλέμμα τους και άλλαζε την διάθεση τους η μορφή του γέροντος Συμεών. Ο σκοπός του καλλιτέχνη είχε επιτευχθεί.

Βέβαια ο γέροντας με τα κλειστά μάτια και τα ατημέλητα μαλλιά κάτω από το καλογερικό του σκουφί, είχε να αντιπαλέψει με τις προκαταλήψεις που είχαν ριζώσει στην καρδιά πολλών για την θρησκεία και την εκκλησία. Είχε να αναμετρηθεί με τον σνομπισμό άλλων που φοβούνται μήπως κριθούν άτεχνοι αν ομολογήσουν ότι τους αρέσει ένα έργο που είναι έκδηλα ευχάριστο κι ας παρουσιάζει θέμα που δεν συναντούν στην καθημερινότητα τους. Είχε να αντιπαλέψει έτσι στα ξαφνικά, με τα άγχη και τις αγωνίες γονέων και παιδιών που πολλές φορές προκαλούν ένα διανοητικό βραχυκύκλωμα και δεν επιτρέπουν στην ψυχή να αφεθεί και να νιώσει. Κι όμως. Το έργο τέχνης βρέθηκε εκεί στην συγκεκριμένη στιγμή για να λειτουργήσει με τρόπο θεραπευτικό για τους περισσότερους.

«Να μου τον προσέχεις» είπε ο κύριος Ξενόπουλος, στην κοπέλα που τοποθετούσε το έργο στο καβαλέτο κοντά στην είσοδο. Ο καλλιτέχνης έδωσε ότι μπορούσε στο έργο αυτό. Υπέφερε και ίδρωσε για να το φτιάξει και έχει το δικαίωμα να απαιτήσει από τους θεατές να καταλάβουν τι προσπάθησε να απεικονίσει χωρίς να μιλήσει. Βοήθησε με το έργο του να ανοίξουν τα μάτια και όχι τα στόματα. Χωρίς καθόλου χρώματα – με μια δύσκολη στον χειρισμό μονοχρωμία – μίλησε για τον

γέροντα Συμεών τον τυφλό. Για τις μορφές αγιασμού των ψυχών που είναι ενεργές και σήμερα στο Άγιον Όρος και ο Θεός οικονομεί τρόπους να βρίσκονται ανάμεσα στους ανθρώπους και να συνομιλούν μαζί τους.